

MÉS ENLLÀ DELS 100 PRIMERS DIES

Quan aquesta revista arribi a la vostra llar, hauran transcorregut més de 100 dies de govern del "Pacte de Progrés". Hauréu pogut llegir, veure i escoltar el balanç dels tòpics cent primers dies. Tal volta recordarem algunes frases o comentaris. Nosaltres ens quedarem amb la frase del president: "El govern no fa retòrica, sinó que pren acords per impulsar la societat cap a un projecte comú que les institucions no poden fer per si soles".

És ben cert, doncs, que és l'hora d'anar constatant línies d'actuació i fets.

En el camp educatiu, esperem que les iniciatives legislatives i normatives comportin un major grau de participació social en el terreny de l'educació.

Confiem que les propostes de llei, com la del Consell Social de la UIB o la del Consell Escolar de la Comunitat Autònoma vagin en aquesta línia.

Esperem que es potenciï un model d'ensenyament com a servei públic compensador de les desigualtats socials. Cal que el discurs del Pacte de Progrés sobre l'educació - com a inversió de futur i no pas com a despesa - es tradueixi en quelcom més que bones intencions.

Aniria bé que el Parlament autonòmic aprovés una llei de finançament de l'educació a les nostres illes per fer front a l'aplicació progressista de la Reforma Educativa.

Ben cert és que la transferència fou dotada econòmicament amb un evident dèficit respecte a les mínimes necessitats educatives. Ens trobam que la partida d'educació augmentarà en prop de 7 mil milions respecte a la quantia assignada al pressupost de 1999. Ara bé, aquest increment no és del tot real, tota vegada que una part anirà a tancar el forat generat com a desviació de la despesa prevista per aquest any.

Caldria que el Govern autonòmic desenvolupés una política ferma i decidida per refermar els trets culturals propis de la nostra societat. Aquesta és una tasca que, evidentment, ha de ser impulsada en el terreny educatiu.

Un altre signe de canvi real seria la concertació i el diàleg amb el teixit social. En aquesta línia, voldríem que el Govern fos sensible a la demanda sindical d'una negociació per anar recuperant el poder adquisitiu dels empleats públics d'aquesta comunitat; en definitiva, que els guanys macroeconòmics es reparteixin per tot arreu.

En el terreny de les negociacions laborals reclamam de les distintes conselleries un tarannà de voluntat real d'arribar a acords.

En el terreny de les negociacions a l'àmbit de l'ensenyament cal enfortir el marc de relacions i propiciar un veritable procés de concertació a la Mesa Sectorial d'Educació Pública, així com crear la Mesa Sectorial d'Universitat i la Mesa d'Ensenyament Concertat.

En aquestes breus línies no podem fer un inventari exhaustiu de les nostres principals demandes i reivindicacions, però en les pàgines centrals d'aquest PISSARRA sí que hi trobareu un document que hem adreçat a la Conselleria d'Educació i que conté propostes per fer avançar les condicions laborals i millorar la qualitat del nostre sistema educatiu. (Per altra banda, a les pàgines de la revista hi trobareu un espai dedicat a l'organigrama de la Conselleria d'Educació i Cultura en què els directors generals, el secretari general tècnic i els delegats territorials d'Eivissa/Formentera i Menorca expliquen quins són els grans objectius de la conselleria i quina volen que sigui la nova línia d'actuació).

A l'àmbit de la Funció Pública de la CAIB, l'STEI és la primera força sindical a la Mesa General de Nego-

ciació (amb el 40% de la representació). Aquesta Mesa té competències sobre aspectes generals del funcionariat, amb temes tan importants com els retributius i el fons social, així com en temes específics dels funcionaris no docents, com la regulació de les condicions laborals, decrets d'interinitats, concurs-oposició, etc.

Tots vosaltres heu pogut llegir i percebre l'enrenou respecte a la nefasta política de personal duta a terme per part del Govern del Partit Popular a l'Administració autonòmica.

Cal que els nous gestors no contribueixin a enrarir encara més aquest ambient amb determinades actuacions i declaracions. L'STEI, amb coherència amb els seus plantejaments sindicals, ha defensat el mateix a tots els àmbits (Educació, Funció Pública...), cosa que no es pot dir d'altres organitzacions.

No hem pretès fer un repàs integral de les propostes de les distintes conselleries del Govern autonòmic; abans de concloure, però, voldríem formular una reflexió crítica respecte al que entenen algunes conselleries per participació sindical a organismes d'assessorament i consultius. Garantir el dret a la presència sindical exclusivament als sindicats més representatius és limitar i marginar altres forces sindicals i no reconèixer, tampoc, la seva representativitat.

Esperem que el disseny de polítiques alternatives en el terreny mediambiental, cultural, educatiu, econòmic i social passin de la retòrica als fets. Així més endavant podrem realitzar un balanç crític més concret i ajustat.

Els habitants d'aquestes illes, que volem un progrés equitatiu, solidari, respectuós amb la natura, just amb els pobres i marginats de la nostra terra, desitjam èxit i força al nou govern. Nosaltres no li estalviarem el suport i la crítica constructiva quan calgui. □